

медіа-просторі, а це впливає на те, що люди можуть просто не знати про дані заходи. Відсутні центри туристського інформування, в яких можна було б придбати карти місцевості, інформаційні буклети тощо.

Також недостатня кількість кваліфікованих працівників негативно впливає на розвиток туризму. Багато некваліфікованих працівників сфери туризму, які не мають відповідних умінь та оснащення для праці. Більшість працівників цієї сфери у Полтавській області не мають спеціальних знань про специфіку обслуговування клієнтів. На підприємствах недостатньо ефективна мотиваційна система.

Отже, Полтавська область має достатній потенціал для розвитку таких видів туризму, як історико-культурний, пізнавальний, подієвий та лікувальний. Для того, щоб розвивати їх на гідному рівні, потрібно підвищити кваліфікацію працівників, проводити навчальні тренінги, ввести мотиваційні заходи для персоналу. Також покращити інфраструктуру, особливо стан автомобільних доріг, збільшити кількість фестивалів. Адже розвиток туризму – це економічний зиск, який залежить від вміння правильно використовувати потенціал конкретної території.

Література.

1. Перспективи розвитку туристичної галузі в Полтавському регіоні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/gusakovska.htm.

2. Роль персоналу у сфері надання туристичних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pidruchniki.com/10310208/turizm/turistichniy_personal.

3. Полтавщина [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.adm-pl.gov.ua/page/poltavshchina>.

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З БІЗНЕС-АДМІНІСТРУВАННЯ В УНІВЕРСИТЕТІ

Мамиченко С. А., аспірант

Науковий керівник: Курило В. С., д. пед. н., професор

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

Українська економіка характеризується формуванням ринкових відносин, що зумовлює нові вимоги до фахівців економічного профілю для вітчизняних підприємств. Такі фахівці мають не тільки

володіти глибокими теоретичними знаннями, а й міцними вміннями та навичками практичної діяльності.

Питання професійної підготовки економістів було предметом дослідження багатьох українських і зарубіжних науковців, які вивчали різні аспекти цього процесу: організаційні питання економічної освіти (В. Базилевич, А. Дзундза, О. Романовський, Р. Кубанов).

Мета дослідження – розглянути особливості навчання майбутніх фахівців з бізнес-адміністрування в університеті.

Процес навчальної діяльності майбутніх фахівців бізнесу та управління ми розуміємо як стійку цілеспрямовану систему видів пізнавальної діяльності, яка у ході застосування педагогічної технології формує знання, навички і вміння студентів та інтегрує їх у професійні компетенції. Основоположним принципом навчання є реалізація вивченого у значимій діяльності. Тому ми вважаємо за доцільне не тільки вивчати різні підходи у програмі професійної підготовки майбутніх фахівців бізнесу та управління, але і застосовувати для удосконалення формування їх професійної компетентності засобами інтерактивного навчання [1–3].

Формування професійної компетентності майбутніх фахівців бізнесу та управління відбувається у ході опанування навчальних дисциплін. До особливостей навчання майбутніх фахівців з бізнес-адміністрування в університеті слід віднести практично-орієнтований підхід до навчання, важливим принципом якого є застосовування професійних знань та досвіду в процесі навчання. Під час занять студенти аналізують та обговорюють моделі бізнес-ситуацій (business cases), з якими вони мали справу, працюючи в тій чи іншій організації. У такий спосіб відбувається обмін безцінним досвідом та практичними знаннями, а також формуються ефективні підходи до вирішення найрізноманітніших бізнес проблем у майбутньому. Окрім того, у структурі навчального процесу значна кількість часу відводиться виконанню групових завдань, вирішенню кейсів (case study) та роботі над проектами.

Традиційно, починається формування компетенцій у майбутніх фахівців з бізнес-адміністрування на аудиторних заняттях або в режимі дистанційного навчання, коли викладач роз'яснює суть основних положень дисципліни, зорієнтовує у напрямках та методах роботи з курсом, повідомляє регламент. Основна частина професійних знань і база умінь формується під час самостійної

роботи студентів із опрацювання лекційних матеріалів, виконання практичних завдань, вивчення окремих тем курсу. Закріплюються уміння та знання при проходженні практики на підприємствах. Зокрема, наукова робота спонукає до узагальнення, поглиблення знань, використання системи умінь і демонструє підсумковий рівень сформованості професійної компетентності.

Р. Кубанов зазначає, що навчання фахівців економічного профілю в університетах спрямоване на підготовку фахівців широкого профілю, які також набувають ключових кваліфікацій і ключових компетенцій на додаток до ґрунтовних і методичних знань. Тому навчальний процес передбачає:

- оволодіння фаховими й методичними знаннями, їх прикладну орієнтацію і зв'язок з практикою;
- наукову складову – здатність до аналітичного, концептуального та методичного мислення;
- здатність до спілкування і співпраці;
- набуття глибоких знань з бізнес-курсу англійської мови [3, с. 18].

Таким чином, сучасний досвід професійної підготовки майбутніх фахівців з бізнес-адміністрування майбутніх у вищих навчальних закладах свідчить про ефективність організації їх навчання за кредитно-модульною системою. Особливої уваги заслуговує практичне навчання.

Перспективи подальших наукових досліджень можуть бути пов'язані з вивченням змісту окремих дисциплін і проведення практик.

Література.

1. Гриньов А. В. Знання як основний ресурс сучасної економіки / // Академічний огляд. 2010. № 1. С. 16–21.
2. Данилишин Б. Через модернізацію освіти до економіки знань / // Науковий світ. 2010. № 7. С. 6–7.
3. Кубанов Р. А. Теоретичні основи професійної підготовки студентів економічних спеціальностей // Гуманізація навчально-виховного процесу : зб. наук. пр. / За заг. ред. проф. В. І. Сипченка ; ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет». Слов'янськ : ДДПУ, 2014. Вип. LXVII. С. 14 – 24.